

Протокол

№

гр. София, 29.10.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8657** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ У. Ю. – редовно уведомен от предходното съдебно заседание, се явява лично. Представява се от АДВ. Т. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ редовно уведомен, се представява от ЮРК. К., с пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомена, представява се от ПРОКУРОР К..

СТРАНИТЕ и ПРОКУРОРЪТ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.**

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че по делото не е постъпило изисканото писмено становище от представител на ВКБООН. Не е представена и допълнителна информация, съгласно чл. 63, ал. 3 ЗУБ.

АДВ. И.: В предходното съдебно заседание помолихме почитаемия съд да ни даде

възможност да представим доказателства относно релевираните в оспорения административен акт обстоятелства, а именно - дали доверителят ми действително в определени периоди е отсъствал от РПЦ - [населено място], където е настанен, тъй като това е един от аргументите на административния орган, за да постанови отказ да му предостави международна закрила. Счита се, че неговото процесуално поведение било некоректно и това е един от аргументите, за да се откаже предоставянето на закрила.

В тази връзка представям и моля да приемете, но за съжаление не мога да представя копие за насрещната страна, тъй като сутринта буквално преди заседанието ми ги предостави моят доверител, Писмо до настоящия съдебен състав от А. Р. - координатор на „Сигурна зона“ на Международната организация по миграция в[жк], с което тя гарантира, че откакто е настанен през м. април 2024 г. У. Ю. не е отсъствал дори и ден от общежитието.

Освен това, помолихме съда да ни даде възможност във връзка с дадените лични обяснения от жалбоподателя, да представим доказателства за това, че от момента на регистриране на неговата молба до настоящия момент същият е трудово ангажиран. Представяме, отново без копия за ответника, 3 бр. трудови договори – срочни – със срок от по 3 месеца, тъй като регистрационните карти, които издава ДАБ са с такъв срок, поради което и работодателят сключва такива договори, които да импонират на срока, определен в регистрационната карта.

Освен това обаче, представям и Служебна бележка от същия работодател, видно от която жалбоподателят непрекъснато работи от 02.05.2024 г. до момента, както и едно писмо с характеристични данни, което работодателят държи да бъде представено пред съда, тъй като счита, че има преки наблюдения върху неговото развитие от момента на постъпването му на работа до сега. Представям ги на съда и моля да ги приемете като доказателства по делото.

Във връзка с релевираните основания за отказ в административния акт, а именно че в Афганистан в момента положението е спокойно, представям една Резолюция на Европейския парламент (ЕП) от 14.03.2024 г., в която са направени констатации, които тотално се различават от заключението на административния орган, за да се запознае съдът подробно с тях. Резолюцията е публикувана на сайта на ЕП, поради което е общодостъпна и затова не представяме копие за ответника. Моля, да обърнете внимание на т. 10, в която ЕП призовава държавите - членки да не връщат афганистански граждани в Афганистан, тъй като се счита, че съществува риск за техния живот. Освен това, обсъдени са данните за извънсъдебни екзекуции и неспазването на човешките права.

Във връзка с твърденията на У. Ю., заявени при подаване на молбата му за закрила, потвърдени и след това при интервюто, а и пред настоящата съдебна инстанция, в рамките на първото по делото съдебно заседание, представям публикации в известни общодостъпни източници, в това число „Свободна Европа“ и БНР, от които е видно, че на първо място, има данни, че талибаните нарушават декларативно изразената от тях „обща амнистия“ по отношение на лицата, свързани с бившето правителство и силите за сигурност на Афганистан и от друга страна, издирват от врата на врата лица, които са работили към бившите сили за сигурност на Афганистан и когато не могат да ги открият, преследват, задържат и подлагат на репресии членове на техните семейства.

Тези публикации представям както с оглед на аргументите, които самият

жалбоподател е изложил в административното производство, а и пред съда, а така също и във връзка с мотивите в административния акт, че по отношение на жалбоподателя не са налице основания за реални опасения от бъдещ риск от преследване. Нямам други доказателствени искания.

ЮРК. К.: Тези трудови договори, които представя жалбоподателя, нека да се приемат за сведение. Справката за талибаните и положението в Афганистан, ние също сме предоставили справка за актуалното положение в страната, която е изготвена от дирекция „Международна дейност“ въз основа на различни официални, а и публично достъпни източници на информация и не смятам, че днес представените съдържат информация за обстоятелства, които могат да бъдат оценявани като застрашаващи чуждия гражданин, спрямо обстановката в държавата по произход, неговата бежанска история и неговото лично положение. Да се приеме и информацията от координатора на „Сигурни зони“ към Международната организация по миграция. Да се приобщи към административната преписка. Няма да соча други доказателства. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат представените от жалбоподателя документи като писмени доказателства, а общодостъпната информация от публикации в различни медии да се приложи за сведение. Нямам доказателствени искания.

Съдът счете за ОТНОСИМО и ДОПУСТИМО искането на процесуалния представител на жалбоподателя за приобщаване като доказателства по делото на представените в днешното съдебно заседание - информация от координатора на „Сигурни зони за непридружени деца“ към Международната организация по миграция в България, заверени копия от трудови договори, удостоверяващи трудовото правоотношение при един и същ работодател, по което жалбоподателят полага труд, считано от 02.05.2024 г., както и издадените от работодателя - характеристика и служебна бележка. Като доказателства по делото следва да бъдат приобщени и представеното извлечение от Резолюция на ЕП от 14.03.2024 г. относно репресивната обстановка в Афганистан, включително публични екзекуции и насилие срещу жени, както и публикации от 20.08.2021 г. от електронните сайтове „Медиапул“, „Свободна Европа“ и „БНР“.

Предвид изложеното,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените от процесуалния представител на жалбоподателя - Информация от координатора на „Сигурни зони за непридружени деца“ към Международната организация по миграция в България, заверени копия от трудови договори № 139 от 02.05.2024 г., № 149 от 30.07.2024 г. и № 153 от 10.10.2024 г., удостоверяващи трудовото правоотношение на жалбоподателя на длъжност „сервитьор“ в „МАНАЛИ“ ЕООД в заведение „Слънце Луна“, считано от 02.05.2024 г., характеристика и служебна бележка, издадени от работодателя, извлечение от Резолюция на ЕП от 14.03.2024 г. относно репресивната обстановка в Афганистан, включително публични екзекуции и насилие срещу жени, както и публикации от 20.08.2021 г. от електронни сайтове „Медиапул“, „Свободна Европа“ и „БНР“.

С оглед становището на страните, че няма да ангажират други доказателства, СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. И.: Моля, да отмените оспорения административен акт по мотиви, изложени в жалбата. В общи линии аргументите на председателя на ДАБ са в две насоки.

На първо място, взема се предвид процесуалното поведение на жалбоподателя У. Ю., който не е изчакал приключване на административното производство след като е подал първата си молба за закрила, а е заминал за друга държава в ЕС, а освен това и след завръщането му се твърди да е показал с конкретни свои действия да няма интерес това производство да бъде разгледано, тъй като се твърди, че е напуснал зоната, в която е бил настанен. В тази връзка, обръщам вниманието на съда, че аз лично считам поведението на доверителя ми за укоримо. Въпреки това обаче, същият в рамките на предходното съдебно заседание даде подробни обяснения пред съда какво е провокирало неговото решение да напусне страната. Фактът, че е бил миграционно задържан за известен период от време, изпитвал е опасения, че ако молбата му бъде отхвърлена ще бъде повторно настанен на същото място, това аз считам за абсолютно обективни и реални опасения, които могат да бъдат изпитвани от един чужденец в неговото положение, предвид ноторно известната държавна политика в това отношение и практиките на дирекция „Миграция“.

От друга страна, същият е заминал за друга държава-членка, в която има близък роднина, тоест, нормално е до голяма степен той да се опитва да достигне до място, където има някаква подкрепа, където има някакви близки, което разбира се, отново казвам, не извинява по никакъв начин поведението му, но моля съда да има предвид, че нито приложимото европейско законодателство, нито вътрешните разпоредби на специалния ЗУБ предвиждат некоректното процесуално поведение на молител като предпоставка за отказ за предоставяне на международна закрила. Именно поради причина, че това не е счетено от законодателя като елемент, който следва да бъде изследван, на чужденците е дадена възможност заради това, че те отсъстват или не заявяват адрес, и най-общо казано имат некоректно процесуално поведение производството да бъде прекратявано, след това обаче, то следва да бъде възобновено, без да е необходимо да дават допълнителни обяснения и да представят доказателства каква е била причината за тяхното неявяване пред административния орган.

Още повече, когато са налице предпоставките за предоставяне на международна закрила и с оглед факта, че ние като държава-членка на ЕС и страна по Женевската конвенция сме абсолютно задължени да спазваме принципа „забрана за връщане“ на чужденец в държавата по произход, ако има опасност да бъде подложен на преследване или на посегателства срещу живота и личността му. Всички останали съображения относно неговата личност следва да бъдат игнорирани, ако съществуват подобни опасности, още повече, че видно от представените днес доказателства, поведението на У. Ю. не е чак толкова некоректно след подновяване на производството за разглеждане на молбата му за закрила. Считано от месец април до настоящия момент същият пребивава на мястото, на което е заявил, ангажиран е трудово. Сам заяви пред съда, че вече няма намерения да търси реализация, закрила или убежище на друго място извън Република България, което превратно

административният орган, даже не и превратно, а истински сочи, че той отново е отсъствал от мястото, в което е настанен, а след това незнайно как, изведнъж се е появил отново, което обаче, не е отразено в административният акт. Считам, че това е абсолютно целенасочено, за да може при един последващ контрол какъвто е съдебният отразеното да остави убеждение у съда, че всъщност той е в неизвестност и до настоящия момент, което обаче, видно от доказателствата, които представихме, не отговаря на действителното положение.

Отново се връщам на това, че когато са налице предпоставки за предоставяне на закрила, такава следва да бъде предоставена. В случая абсолютно правилно административният орган е посочил, че при влизането му в страната, а това е било преди много години, през 2019 г. за първи път – чужденецът реално не е бил заплашван, не е бил застрашен и по-скоро подбудите са му са били да търси по-добър живот, тъй като тогава той е бил все още непълнолетен – най-вероятно е искал да продължи образованието си и да изгради своето бъдеще. Това обаче се променя, след месец септември 2021 г., когато талибаните – фундаменталистско движение, както е ноторно известно завземат цялата територия на държавата му по произход. От този момент нататък всъщност, за него съществува риск от преследване, тъй като неговите баща и брат, доказано с достатъчно доказателства, приложени към административната преписка и неоспорени по никакъв начин като факти от ответника, са били част от силите за сигурност на легитимното правителство, което е свалено с идването на власт на талибаните. В този смисъл, именно е и допусната до производство неговата последваща молба, в която той се е позовал на тази промяна в обществено политическото положение в държавата му по произход.

Поради тази причина считам, че административният орган не е следвало превратно да се фокусира върху първоначалните причини, които той е заявил, че са го мотивирали да напусне Афганистан, тогава когато действително не е имал опасения за живота си, а е следвало да се фокусира върху това дали в контекста на промяната в обстановката в Афганистан и общодостъпната информация, може да се направи извод, че той ще бъде застрашен занапред. Именно заради това е въведен чл. 8, ал. 6 от ЗУБ, който предоставя възможност причините за предоставяне на статут на бежанец респективно на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 3 от ЗУБ да се основават на събития, които са настъпили след като чужденецът вече е напуснал страната си на произход, какъвто всъщност е и настоящият казус.

Тук много формално административният орган, приемайки, че той не е имал никакви опасения да напусне страната си по произход не е направил цялостен анализ на актуалната обстановка в Афганистан. И в приетото от съда Ръководството на ЕК в областта на убежището, което е задължително за съобразяване от страна на държавите-членки при произнасяне по молби за закрила на податели - афганистански граждани от една страна, и от публикациите в общодостъпни източници на информация, а от Резолюцията на ЕП, която също считам, че държавите-членки следва да вземат предвид, а дори и в справката за страната на произход, представена като доказателство и приета от съда, от ответника е посочено че лицата, свързани с бившето афганистанско правителство, са преследвани. В справката на ДАБ специално се сочат определени цифри колко лица са изчезнали и колко лица са били подложени на екзекуции. Аз считам, че тази информация е некоректно анализирана в административния акт, тъй като няма как да се очаква, че талибаните предоставят адекватна пълна статистическа информация на това колко преследвания

осъществяват, колко екзекуции, но факт е, че всички доказателства, събрани по делото сочат, че в Афганистан тези лица са подложени на преследване, а има информации, че когато лицата не могат да бъдат намерени, а в конкретния случай е така, тъй като мисля, считам за безспорно, че неговите брат и баща, които всъщност са били част от силите за сигурност, не живеят вече в Афганистан, то талибаните преследват, задържат и съответно репресират членове на техните семейства като знак на отмъщение.

В този смисъл, въпреки че аз мога да се съглася, че вероятно в Афганистан е настъпил траен стабилитет по отношение на случаите на нападения над цивилни, то процесният случай не касае човек, който просто е напуснал страната си поради страх от присъствие на талибани или на други групировки, а на човек, който е с рисков профил, поради дейността на негови близки. В представеното Ръководство на ЕК в областта на убежището е изрично написано, то е актуално такова, позицията не е променяна до момента, че лицата от такъв профил като моя доверител е много възможно да бъдат подложени на преследване поради приписвано политическо мнение.

Самият ЕП призовава държавите да не връщат афганистански граждани, което за мен е абсолютно категоричен аргумент, че в Афганистан независимо от твърдените от ДАБ подобрения в общото състояние на държавата, съществуват факти и обстоятелства, които сочат, че спрямо афганистанските граждани е налице риск от преследване и тежки посегателства.

Поради всичко изложено, считам че решението следва да бъде отменено, а преписката върната за ново разглеждане и произнасяне от административния орган, с оглед конкретиката на настоящия казус и анализ на конкретно заявените от търсеция закрила факти и обстоятелства, които да се съпоставят с данните за актуалната, включително общодостъпна информация за положението в страната на произход, в това число произтичаща и от официални източници на информация. Моля съда да се произнесе в тази насока.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Искам да обясня живота си донякъде, защото е дълга история. Когато напуснах Афганистан и стигнах тук в България, много ми се искаше да остана тук, но мои приятели и познати, които преди живееха тук ми казаха че като остана трябва да лежа 6 месеца примерно в Бусманци и оттогава започнах да имам страх. Отидох в Германия, защото там живее по-малкия ми брат, но като отидох там и след време ме пратиха пак обратно тук в България. Искам да ви помоля, госпожо съдия, искам да остана в тази страна. Обичам я просто. Тук работя и искам да живея по нормален начин както живеят нормалните хора.

В Афганистан, както каза и г-н адвоката животът за нас е просто много труден, защото баща ми и брат ми, и другите от семейството ми работеха за старото правителство в Афганистан, и заради тази причина сега цялото мое семейство живее по чужди държави. Много се извинявам, госпожо съдия, защото ми стана малко неприятно да го обяснявам, защото много трудни неща съм виждал в живота си и понякога ми влиза стрес, така че искам да помоля само да ми дадете възможност да остана тук и да живея по нормален начин. Това са ми думите. Благодаря!

ЮРК. К.: Моля да отхвърлите жалбата на чуждия гражданин.

Моля при постановяване на съдебното си решение да имате предвид неговата бежанска история. Така, както виждаме, тя е лична, тя е семейна история - с отиването си до Германия, до Франция, после връщане поради това, че е регистриран за първи път в България.

Така, както той казва в интервюто си лично, той не е бил преследван, не е арестуван, не е осъждан, не е имал лични проблеми – семейството му може би – да – от разказаната негова бежанска история, но лично той, в личното си качество на бежанец, не е бил преследван. Следователно не отговаря на критериите на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. По тези съображения моля, да постановите съдебен акт, с който да оставите в сила решението на председателя на ДАБ при МС като правилно и законосъобразно. При издаването на административния акт са спазени административно-производствените правила, както и материалният закон.

Актуалната обществено политическа обстановка в Афганистан както е посочено и в справката на Дирекция „Международна дейност“ от 30-и септември не сочи твърдените рискове за жалбоподателя от отношението на талибаните. При изготвяне на справката са ползвани официални международни източници. Искам да спомена и да подчертая, че когато се изготвят тези справки винаги се ползват повече от два международни източници. Наред с това, както споменах спрямо него не е имало преследване, заплахи.

Разбира се, административният орган е отбелязал и е приел, че лицето работи, знае български език така, както виждаме и разбрахме, но това не са основания за предоставяне на международна закрила. По изложените съображения ви моля, да потвърдите решението и да отхвърлите жалбата като неоснователна.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да оставите жалбата без уважение.

В конкретния случай от самите обяснения на жалбоподателя и представените пред съда доказателства безспорно се установява, че не са налице предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Това е така, защото когато той напуска държавата си на произход през 2018 г. цялото му семейство се е намирало в Афганистан. Събитията, които се изтъкват тук са настъпили едва 2 години след неговото напускане. Ако се проследят изтъкнатите доводи от защитата, а така също и отношението от държавата по произход и местонахождението на жалбоподателя в дадените моменти, за които има данни, че е заминал в Република Германия и други държави няма спор, че неговата бежанска история не попада в хипотезата на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, тъй като не е бил заплашван нито към момента на напускането му, нито с оглед на обстоятелствата, които касаят държавата на произход към настоящия момент. Движението на неговото семейство в различни държави и местонахождението на негови братя и сестри не е неговата лична бежанска история. Тя не го е задържала в Афганистан когато цялото му семейство е било още там.

С оглед на изложеното, считам, че на съда се сочат аргументи, които не могат да доведат до различен извод от този, до който е достигнал и административният орган, а именно, че не е налице нито един от

специфичните критерии на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, които са строго фиксирани и не може да се излиза извън рамките на това, което визира закона като възможност за предоставяне на статут.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:38 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: